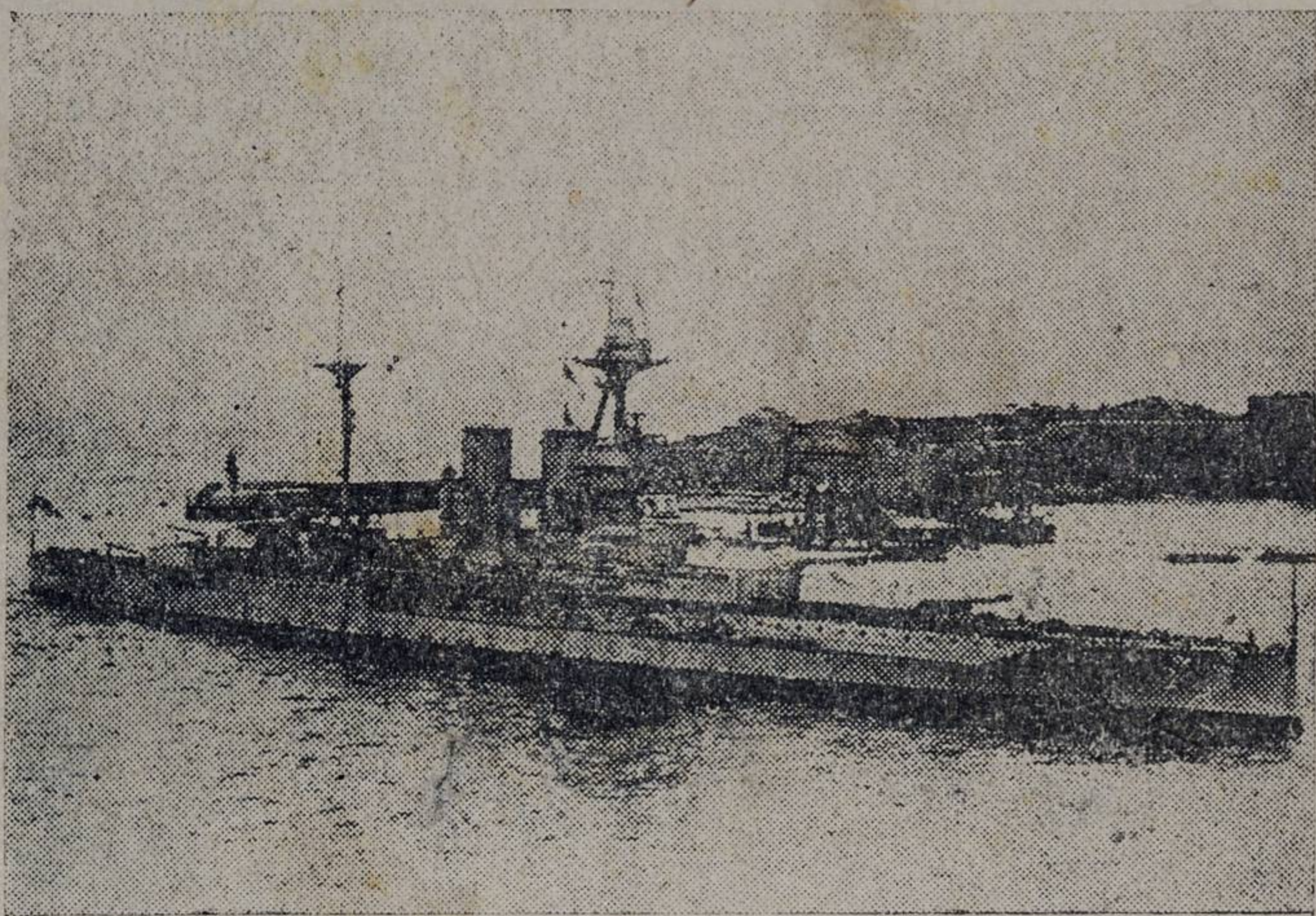

Ще одного в світлі

Тяжкі військові наслідки, що повстали для совєтів через втрату Ворошиловграда піднесли ще внаслідок після негайного удару німецьких з'єднань, яких висунені наступальні частини на схід від Донця наближуються до долішнього бігу Дону. Так визначається це далеко - йдуче значення німецького наступу, що увійшов глибоко в большевицький терен вимаршу, перерізав найважливіші сполучення і оточило цілі большевицькі армії. Ворошиловград з його фабриками і вугільними шахтами був пристосований до вуличних боїв, бо це місто панує над тією частиною Донецького басейну, що до останнього часу було в большевицькому посіданні і уявляє собою тверду опірну точку, сприятливий терен постачання і пункт комунікації для большевицького керівництва фронтом. Ця втрата буде доповнена втратою Донецького басейну, який вже тепер у своїх останніх частинах стоїть отвором для маршу німецьких частин. Тим самим большевицьке воєнне командування втрачає незвичайно важливий терен в руду, вугілля і іншу сировину. Безсумніву є це наслідком втрати Ворошиловграда, бо переслідування втікаючого противника нестримно продовжується.

Як завжди у ході великих переслідувальних і винищуючих битв припадає авіації спеціальне завдання. У цьому терені, що бідний в комунікацію, діяльність німецьких нальотів на совєтські транспортні поїзди є страшна.

Німецькі панцерні з'єднання сфорсували міст на Донці і приступили до нових наступів. У переслідувальних боях в терені на

Тяжко пошкоджений британський бойовий корабель біля побережжя Олександрії

південь від Мілерово далі стиснено змішані ворожі з'єднання і очищено німецькими та румунськими військами терен від позбавлених керівництва частин багатьох большевицьких армій. Знову взято багато тисяч полонених. Власні швидкі з'єднання перейшли створений ворогами мостовий причілок і очистили від ворога лісові околиці. Намагання ворога стати до нового опору зведено у тісній співдії з розвідувальними літаками і з'єднаннями бойових літаків на нівець. Після здобуття Ворошиловграда успішні нальоти авіації були вчора спрямовані проти втікаючих большевицьких колон та проти ворожої комунікації. Мостові причілки біля Вороніжа і на південь від них безуспішно були большевиками атаковані. У цих оборонних боях знищено 11 ворожих панцерних танків і два літаки з'єднаннями війська. Бойові і стрімкоспадні літаки бомбували зі страшним наслідком зосередження ворожих панцерних танків і готові до бою війська та завдали большевикам тяжкі, криваві втрати

Німецькі винищувачі відбили намагання большевиків, щоб сильними авіаційними діями перешкодити переслідуванню німецьких союзних частин. При тому в ході великих повітряних боїв на південному відтинку фронту збито вчора знову 23 літаки.

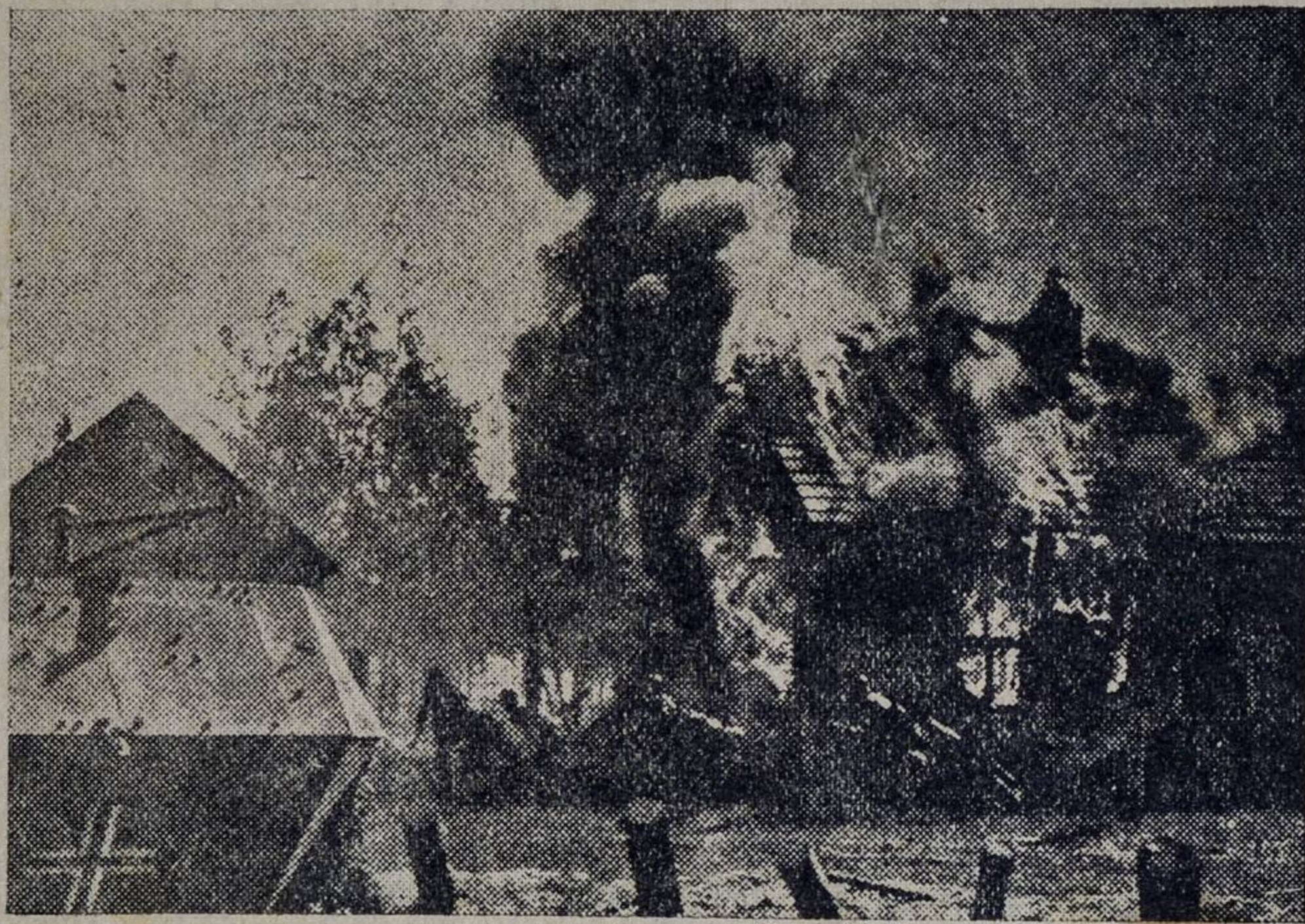
Згідно з дотеперішними звітами Верховного Командування Збройних Сил, німецькі наступальні дії останнього тижня на південному відтинку східного фронту привели внаслідок до переступлення залізниці Донецький басейн Сталінград. Цей успіх є дотеперішнім наслідком безперервних переслідувальних боїв, що їх ведуть німецькі, італійські, румунські і хорватські частини проти побитого ворога. Большевики, що втікають з півночі на південь і з заходу на схід відтіля, від своїх шляхів відступу. На шляхах, що їх знищила авіація, і перед переходами рік топляться ворожі колони. Їх громлять бом-

сійськ і Поті. Німецькі винищувачі підтримували дії нападаючих з'єднань бойових стрімкоспадних і руйнуючих літаків, так боях як і в запіллі ворога збили в повітряних боях 190 літаків. Крім цього авіація знищила на землі 51 літаків, а з'єднання війська здобули або знищили понад 60 ворожих літаків. Втрати ворога у людях і матеріалі — великі.

На середньому відтинку фронту розвинулися тяжкі бої внаслідок повторюваних сильних нальотів большевиків в терені довкола Орла. Не зважаючи на безоглядний вклад людей, панцерників, артилерії і літаків ворог не міг осягнути жодного успіху, але втратив від війська, від бомбових нальотів авіації понад 42 панцерники. В ці бої успішно вступала авіація виконуючи бомбові нальоти на бойові становища і зв'язки постачання. В терені Ржева далі очищено від

большевицьких військ терен квітлової битви, так що число взятих полонених піднеслося на верх 40.000, а добили на 220 панцерників, 738 гармат і 1.660 кулеметів та гранатометів. Німецькі винищувачі і протилетунська артилерія збили на середньому відтинку фронту 32 ворожі літаки.

На північному відтинку східного фронту розвинулися на південь від Ільменського озера, на Волхівському мостовому причілку і перед Ленінградом місцеві бої. Всі наступи ворога розбилися об завзятий опір німець-

Тоді, коли панцерні частини зайняли село, втискаються гарматні частини і в близькій боротьбі нищать ворога.

бовими нальотами, а швидкі з'єднання війська винищують їх або беруть в полон. Зі здобуттям Ворошиловграда в руки союзних частин впав один з найважливіших осередків зброєння ворога, а з новоздобутою областю також одна з найурожайніших почв. Даремно намагається ворог спутати німецькі сили нападаючи на мостові причілки на Доні, особливо біля Вороніжа. Після знищення майже 300 ворожих панцерників, випадки ворога заломалися. Дуже успішними були нальоти авіації на Ростов і пристані Кавказу Новоро-

ких військ, що успішно підтримувала авіація. Корабельну комунікацію в Кронштадському заливі багато разів взято під успішний вогонь тяжкої артилерії війська, знову ж авіація на високій півночі з великим успіхом налітала на Мурманську залізницю, Мурманськ і Реті біля Мурманська. Винищувачі і протилетунська артилерія збили на північному відтинку східного фронту 16 ворожих літаків.

Нам сьогодні довелося
Святкувати ювілей,
І дитяче стоголосся
Радісно дзвенить, аж гей!

Скільки радості, утіхи
Дав нам наш Франко-байкар:
Він казок лишив три міхи—
А казки—це гарний дар!

В тих казках на рідній мові
Вся краса долин і гір...
Чуємо і шум діброви,
Знаємо, що каже звір...

Він для Гандзі і для Нусі,
Для Андрейка і Петра
Байку склав про білі трусі,
Киці-Міці... й їжака.

І про все, що гавка, квака,
І про весь звірячий рід...
„Лис Микита“, гайдамака,
Чи ж не славний на весь світ?

Ще-й „Пригоди Дон Кіхота“,
„Капці“... і „Коваль Басім“...
Почитать бере охота,
Милі казочки усім!

Казка сонцем загріває,
В казці радість, щастя, сміх,—
Казка жити навчає,
Та трудиться всім для всіх...

Люди кажуть згідним хором:
Наш Франко—це Каменяр,
Та відомо—для дітвори:
Любий Він поет-байкар.

В цій хвилині урочистій
Всі ми, як одна сім'я,
І в селі і в кожному місті
Славимо його ім'я.

Він віддав нам у любові
Труд життя і серця цвіт,
І казки його чудові,
Перейдуть із роду в рід.

Уляна Кравченко.

Наша літературна

ІВАН ФРАНКО

(Біографія)

Іван Франко—видатний український письменник, вчений і політичний діяч, народився 16 серпня (за ст. ст.) 1856 року в родині селянина-коваля в присілку Гора, біля села Нагуєвичі.

Серед сільської природи протікали дитячі роки Іванові. Набігавшись по полю, по бур'янах понад невеличкою річкою, хлопець забирався до батька в кузню, вмощувався десь недалеко від дверей і стежив за вогни-

щем в горні, прислухаючись до розмов дорослих. З батьківської кузні малий Івась виніс перші знання про життя галицького селянства.

Франко так згадував батьківську кузню:
„На дні моїх спогадів, десь там у найглибшій глибині горить вогонь. Невеличке вогнище неблизкучого, але міцного вогню освічує перші контури, що вириваються з темряви дитячої душі. Це вогонь кузні мого

батька. І мені здається, що запас його я взяв дитиною на далеку мандрівку життя“.

В шість років Іван почав ходити до школи в сусіднє село Ясиницю-Сільну. За два роки здібний хлопець навчився читати українською, польською і німецькою мовами.

Старий коваль, помітивши велике обдарування свого сина і нахил до науки, вирішив докласти всіх зусиль, щоб дати йому освіту.

Своє навчання в школі Франко добре описав в оповіданнях „Schön schreiben“ і „Олівець“.

Незабаром помирає батько. Мати виходить за другого. Важче стало жити Іванові, проте, школи він не кидає.

Закінчивши Дрогобицьку „нормальну школу“, він вступає до тутешньої гімназії.

Не пройшло й року, як він займає перше місце і вже не залишає його до закінчення гімназії.

Особливо захопився Франко художньою літературою. Він читає твори Шевченка, Марка Вовчка, вивчає світову літературу. Під впливом Шевченківського „Кобзаря“, якого він вивчив на пам'ять, починає сам писати вірші.

1875 року Франко вступає до Львівського університету на філософський відділ. Тут він бере активну участь у студентському гуртку і редакції журналу „Друг“, що його видавав гурток.

Власні твори Франка не раз друкувались на сторінках студентського журналу. Та через два роки бурхливу, творчу роботу було перервано. У 1877 році всю редакцію „Друга“, в тому числі й Франка, було за-

арештовано. Через дев'ять місяців Франка звільнили з тюрми, бо обвинувачення було недоведене.

Не пройшло і двох років після першого аресту, як Франка заарештовують вдруге. Протримавши в тюрмі три місяці, його, хворого, відсилають пішки з жандармом додому на село.

Дуже важко було тоді Франкові. Хворий, без грошей, він ледве не вмер з голоду в Коломиї.

Трохи видужавши, Франко знову береться до кипучої творчої роботи.

Він шукає сили, щоб бути незламним в бою з суспільною неправдою, щоб не покладаючи рук, працювати на користь народу.

В цей час Франко написав один з найкращих своїх творів „Борислав сміється“.

1889 році Франка ще раз ув'язнюють де тримають два з половиною місяці.

Там написав він відоме оповідання „До світла“.

Звільнившись, Франко знову повертається до літературної і видавничої роботи.

Багато доклав праці Іван Франко, щоб піднести рівень української літератури.

Живучи у великих злиднях, з болем і тугою відчуваючи, як відмовляється працювати одна частина тіла за другою, Франко все ж прикладає неймовірних зусиль і продовжує працювати.

Рік за роком жахлива хвороба мало-помалу підточувала життя Івана Франка, аж поки в 1916 році перестало битись серце великого каменяра.

Так помер письменник, який все життя віддав на службу своєму народові.

З І В ' Я Л Е Л И С Т Я

Полудне.

Широке поле безлюдне.
Довкола для она й вуха

Ні духа!

Ні сліду, людей не видать...
Лиш трави, мов море хвилясте.
Зелене, барвисте, квітчасте,
І сверщики в травах тріщать

Без влину.

За річкою геть у долину
І геть аж до синіх тих гір

Мій зір

Летить і в тиші потонає,
У пахощах дух спочиває.
У душу тепла доливає,
Простір.

В тім — цить!

Яке ж то тихеньке ридання
В повітрі, мов тяжне зітхання
Тремтить?

Чи це мое власнеє горе?
Чи серце стріпнулося хворе?
Ох ні! Це здалека десь тільки
Доноситься голос сопілки.

І ось

На голос той серце мое потяглось,
В тім раю без краю воно заридало
Без слів, —

Тебе, моя зоре, воно спогадало
І стиха до строю сопілки
Поплив із народнім до спілки
Мій спів.

Іван Франко.

ЗОЗУЛЯ

Не багата на різноманітні зміни пісня зозулі; не лється вона гучними перекотами по зеленій діброві, як стоголосний спів солов'я; не бренть срібним дзвіночком в блакитному небі, як пісня жайворонка; не подібна до прозорого як струмочок на провесні, щебету малиновки, — всього тільки два коліна відчувається в неї: „куку“ і знову — „куку“. Але ось залунала теплим ранком на початку весни та пісня в ледве позеленілому садку, або віддалась гучним відгомонам десь з дерева при дорозі, і у кожного, хто почув той згук, на хвилину зрадіє серце; а дехто, навіть, уважніше стане прислухуватись пісні та почне лічити, як довго буде кувати зозуля, та чи не навіщує йому... чого?... старому — скільки років йому жити, а молодому — коли, воно, прийде те бажане щастя...

Так, нескладна пісня зозулі, але ми з приємністю прислухаємось до неї, бо в ній відчувається певна звістка про те, що весна вже прийшла і дмухнула теплим диханням на поля, окропила перлистими росами вершки травинок, збудила землю від зимового сну до життя, і в душі людини збудила ще незамерлі надії на краще життя...

Почує ту пісню дівчина і з'явиться в її очах на хвилину задума, і почне вона лічити, за скільки років здійсниться мрії, у кого легко та весело на серці, для того і зозуля кує по радісному, ніби хоче підтримати його радісні надії...

Віщувала зозуленька на зеленім дубі:
Буде, буде весіллячко дівчині на шлюбі...

У кого туга та сум на серці, той, і в пісні зозулі, відчуває співчуття його смутку та горя.

В Путивлі — граді вранці — рано
Співає — плаче Ярославна,
Як та зозуленька кує,
Словами жалю додає.....

А на весні, коли вся природа радіє, і закликає до радісного життя, людина глибше відчуває власне щастя або горе... І знову поруч з таким почуттям чується спів зозулі, ніби без слів акомпанує сумним думам та радісним надіям...

Закувала та сива зозуля
Раннім — рано по-весні, —
Ой заплакали хлопці — молодці
Та у неволі і турецькій тюрмі:

Але друга пісня про інше співає:

Чом дівчата у неділю у садочок вийшли?
Прилетіла зозуленька та й сіла на вишні...
Кому щастя, кому долю кує та віщує...
Не словами промовляє, та серденько чує...

Так і в сучасній пісні, і в давню старовину спів зозулі споетизовано в Україні в народній творчості.

Отже, чи не буде цікаво придивитися до справжнього життя цієї невеличкої пташки, яка прилітає до нас з далеких країв та приносить звістку про весну. А подорож зозулі, дійсно, велика: вона нашу холодну та сувору зиму перебувала в Південній Африці, або на Зондських чи Філіппінських островах.

І не сучасна Японська війна сполохнула нашу пташку та змусила її так рано повернутись до старої батьківщини. За свою батьківщину вона вважає ту країну, де вона виросла сама і де будуть рости та виховуватись її діти. Усі птахи, які взимку відлітають в теплі країни не будують там своїх гнізд і, як і зозуля, не виводять маленьких... Там вони ніби відпочивають від родинних турбот.

(Закінчення буде)

І. Куліш.

Як після спеки у Петрівку
Дощик тихесенький піде
На ту суху селянську нивку,
Що от засохне пропаде.

Як легкий вітерець повіє,
Од пилу вмиється земля,
І небо мило засиніє,
І сонце блисне на поля;

Тоді чудово липи шепчуть,
В діброві свищать солов'ї,
Над ставом ластівки щебечуть,
Крильця купаючи свої.

Тоді сонешники рососою
Немов кришталями горять
Краса небесная з земною
Як любі діти гомонять.)

П.С.

Україна

О, рідний мій краю, моя Україно,
Чумацькі дороги, безкраї поля,
Лежиш ти могутня, мов світу перлина,
Политая кров'ю козацька земля.

Тут битви звитяжні гриміли грозою,
У грізні походи йшли предки-діди,
Про їхні могили мчить слава луною
І буйно шумлять українські сади.

Це ж тут, ще учора, глумились над ними
І люті сатрапи, і дикий нагай,
І журно й безвинно вмивався сльозами,
Як старець убогий, знедолений край.

Ще вчора, мій краю, прощавшись
з тобою
В сибірську неволю ішли бідарі;
Хилилися верби за ними з журбою
І сумно ридали їм вслід матері,

Ішли до Сибіру у ярма залізні,
В холодних безоднях вмиралі вони,
Так роки летіли, стогнала Вкраїна,
За вбитого батька вставали сини!

І все подолали: і злидні і муки,
Навіки, навіки ввірвався терпець.
Не будуть клювати нас чорні круки,
Не буде стогнати в неволі борець.

Не згасять нам сонця комуни омани,
Ні підступ, ні зрада вже вас не спасе,
За сльози України, за жертви й за рани
Вам суд мільонів розплату несе. ПЕТРО МАНЮТА.
Кіровоград.

КАЗКА Про Кашу

Бр. Грімм

В одному селі жили двоє сиріт: дівчинка і хлопчик. Мати у них недавно вмерла і були вони такі бідні, що скоро їм і їсти стало нічого.

От раз пішла дівчинка в ліс по ягоди. Іде по дорожці і бачить: несе старенька бабуся хмиз і важко їй нести. Підійшла дівчинка до бабусі й каже: „Давай, бабусю, я тобі поможу!“ —

„Поможи, дівчинко“, — відповідає бабуся.

Дівчинка й допомогла бабусі нести хмиз до самого дому. Подякувала бабуся дівчинці й подарувала їй горщечок.

— Це горщечок не простий, — сказала вона, — він може сам без крупи кашу

й перестанете голодувати.

Зраділа дівчинка, взяла горщечок і швидше побігла додому. З того часу діти були завжди ситі. Як захочуть їсти, поставлять горщечок на стіл, скажуть: „Горщечок, вари!“ — він їм і зварить каші.

Тільки раз пішла дівчинка в ліс і довго не поверталась. Захотіл сь хлопчикові каші. Поставив він чарівний горщечок на стіл і сказав: „Горщечок, вари!“ Каша зразу почала варитися. Більше і більше, ось уже і повний горщечок каші. Хлопчик кричить: „Досить, досить. Не треба більше! Перестань!“ А що треба сказати — „Дякую, горщечок, досить!“ — забув.

А горщик все варить... Каша уже через край лізе, а він все варить. Вже каша весь стіл залила, вже на підлогу потекла, а горщечок все варить! Залила каша всю підлогу, витекла в сні, з сней на вулицю...

Залила каша всю вулицю і всі будинки, а люди не знають, що робити. Раптом входить в село дівчинка — вернулась із лісу. Побачила вона на вулиці кашу, зрозуміла, звідки вона і голосно, голосно закричала:

— „Дякую, горщечок, досить!“

Горщечок і перестав варити.

Так по каші дівчинка й прийшла в дім. Насилу двері відчинила.

А хлопчик сидить на печі і гірко плаче

варити. Ти постав його на стіл і кажи: „Горщечок, вари!“ — в ньому зараз же і буде каша варитися. А коли горщечок буде повний снажи: „Дякую, горщечок, досить!“ — він і перестане варити. От будете їсти цю кашу

А-8, с. 1942

11562/3

КОРОТКО ПРО ВСЕ

Досліди над вугіллям та вугляна хемія в Німеччині

БЕРЛІН. — Пимітивному чоловікові прибувало сировин. Він використовував матеріал майже таким, яким його створила природа, переробляв його механічними методами, а пізніше при допомозі вогню. Так почалася штука переміни матерії — хемія. Бронз це мабуть перша штучна матерія. Стоплюючи мідяну та цинкову руду піднесено їх вартість та злучено їх у бронз.

Сировинні та штучні матеріали сьогоднішньої техніки можна переважно звести до трьох вихідних сировин: вугілля, металю та дерева. Вони мають ключеве значення у господарці. Найважливіше з поміж них це вугілля.

Його не все зуживається в такій формі, в якій його добуває вуглекоп. Переважно приготується його механічно, або ушляхотнюється хемічно. Вже цеголки брунатного вугілля, широко вживане паливо в ні-

мецьких домах є ушляхотнено сировиною. Але щойно переміна сировини хемічним способом значно підвищує її вартість. Через коксування дістаємо важні „побічні продукти“: кокс, світільний газ, сполуки амоняку, бензоль та дьоготь.

Кокс дає 90% енергії нашому господарству. Тільки малих 10% остається для земної олії дерева та водної енергії. Німеччина зі своїми 30% світової продукції коксу займає в світі визначне становище. Без коксу немає рентовного витоплювання заліза. Газ має дуже важне значення для освітлення та ogrівання. Амоняк служить до витворювання штучних добрив і через те дуже помагає до піднесення продуктивности сільського господарства. Дьоготь є основою широкої та могутньої галузі хемії. Це Німеччина в половині минулого століття своїми дослідями дала підставу для хемії дьогтю і отворила дорогу для нового всесвітнього промислу.

Німеччина аптека світу

На дьогтю базується промисл штучних фарб, який святкував перший великий тріумф приблизно в році 1870. коли випродуковано штучну гілицерину, а при кінці минулого століття синтетичне індиго. „Фарби з вугілля“ помогли поборювати смерть. Бо хеміки, витворюючи штучні фарби, робили незвичайні та нові винаходи і навчилися діставати з фарбляних речовин ліки. Успіхи йшли за успіхами. По аспірині та сальварсані прийшли синтетичні ліки проти малярії та сплячки. Через хемію дьогтю стала Німеччина аптекою світу. Вартість вихідної сировини вугілля побільшилася багатократно.

Але збільшення вартосі поступало далі. Досліди німецьких інститутів довели перед приблизно 30 роками до того, що з вугілля та водня можна отримати хемічною дорогою бензину. В тому самому часі коли напр. Англія покладалася на постачання в земну олію

з імперії, німецькі досліди кінчалися все новими успіхами і вже давно перед цією військовою влаштовано фабрики, які витворювали з вугілля бензину. Основними сировинами є кам'яне та брунатне вугілля. Німеччина має різні способи витворювання. Спосіб високого тиснення за професором Бергіусом лучить вугіль з воднем під тисненням та при означеній температурі. Це спосіб так зв. уплинення вугілля. Другий спосіб подав „Інститут Цісара Вільгельма для дослідів над вугіллям“ у Дортмунді. Тим способом дістається бензину без тиснення, а при допомозі каталізаторів. Третій спосіб розкладає вугілля хемічно, подібно як розкладається дерево для отримання пряжі. Німеччина так розвинула отримання плинного палива з вугілля, що це забезпечує її незалежність у тій важній для війни ділянці.

Фільмові сеанси при денному світлі

БЕРЛІН. — Італійське міністерство освіти завело для шкільних фільмових сеансів апарати для висвітлювання фільмів при денному світлі, які винайшов де' Аргенціо з Люцери. Ті апарати були піддані у Римі всестороннім пробам.

Мандруюча гора на горішньому Шлеську

БРЕСЛАВ. — Від двох літ діються дивні речі з горою Брайтен коло Бремберга. Почав мандрувати цілий кусок землі, при чому творяться кількадеметрової глибини риси, валяться дерева та котяться вниз цілі частини збіччя гори. Тепер повідомляють про нові зміни цієї „мандруючої гори“, які по закінченні довгої та гострої зими знову виявляються. Зима своїми морозами, здається, ще

прискорила цей рух. Риси кількадеметрової ширини та балки в декотрих місцях ще помножилися та ще більше дерев повиверталося. Один досить великий дуб пересунувся минулої осені 8 метрів зі свого місця. Тепер його зовсім завалила земля.

Вперше заобсервовано тепер також рух, так званого, „Кіндельстайну“. Тут великі маси землі скотилися в русло ріки Найсе і грозить небезпека, що та ріка проб'є собі русло на іншому місці. Причини цих дивних подій все ще неясні.

Риба — дивогляд

КОПЕНГАГА. — І в риболовлі трапляються деколи дивні речі. Перед кількома днями один рибак з Есберг знайшов кита, якого розірвала міна. Але найновіша сенсація це зловлена риба з трьома очами. Двоє очей знаходиться на своєму місці, а третє між ними саме посередині голови. Рибак жартує, що це третє око має служити для обсервації літаків.

ЗАГАДКА № 1

Під дубочком, під листочком
Звивса, скорчився клубочком.

ЗАГАДКА № 2

Я кругленька, червоненька,
З хвостиком тоненьким
На городі мене рвуть
Та до столу подають.

РЕБУС № 1

СКОРОМОВКИ

1. Хитру сороку спіймати морока,
А на сорок сорок, сорок морок.
2. Пололи поле, поливали,
На перепелів полювали.

ШКЛЯНКИ ТА НОЖІ

(Задача-жарт)

Три однакових шклянки розмістили на столі в той спосіб, що відлеглість від кожної шклянки була трошки довша від кожного ножа, що положили поміж шклянками. З тих, розположених ножів треба побудувати мости, які сполучували б усі шклянки. Цілком зрозуміло, що шклянки пересовувати з місця на місце не вільно; не вільно також при будові мостів послуговуватись іншими матеріялами окрім тих шклянок, що стоять перед вами, та трьох ножів, що лежать поміж шклянками.

Хто з вас, любі читачі, відважиться побудувати згадані мости?

Знайдіть господаря цього човна

ПРИСЛІВ'Я

1

Іди, іди, дощуку,
Зварю тобі борщуку,
В поливанні горщуку!
Іди, іди, дощуку, —
Щебром, відром, дійницею,
Над нашою пашницею!

— Іди, дощуку, туди, де просять! —
— А не туди, де косять? Ссь зараз!
Помокли покоси!.. Тільки й надії, що
сонечко висушить!

ХТО З НИХ СТАРШИЙ?

Два приятелі зустрівшись намагались в'яснити, один одному, хто з них старший.

— Мені в два рази більше літ, аніж було вам тоді, як мені було стільки літ, скільки вам тепер—доводив нервуючись один з них.

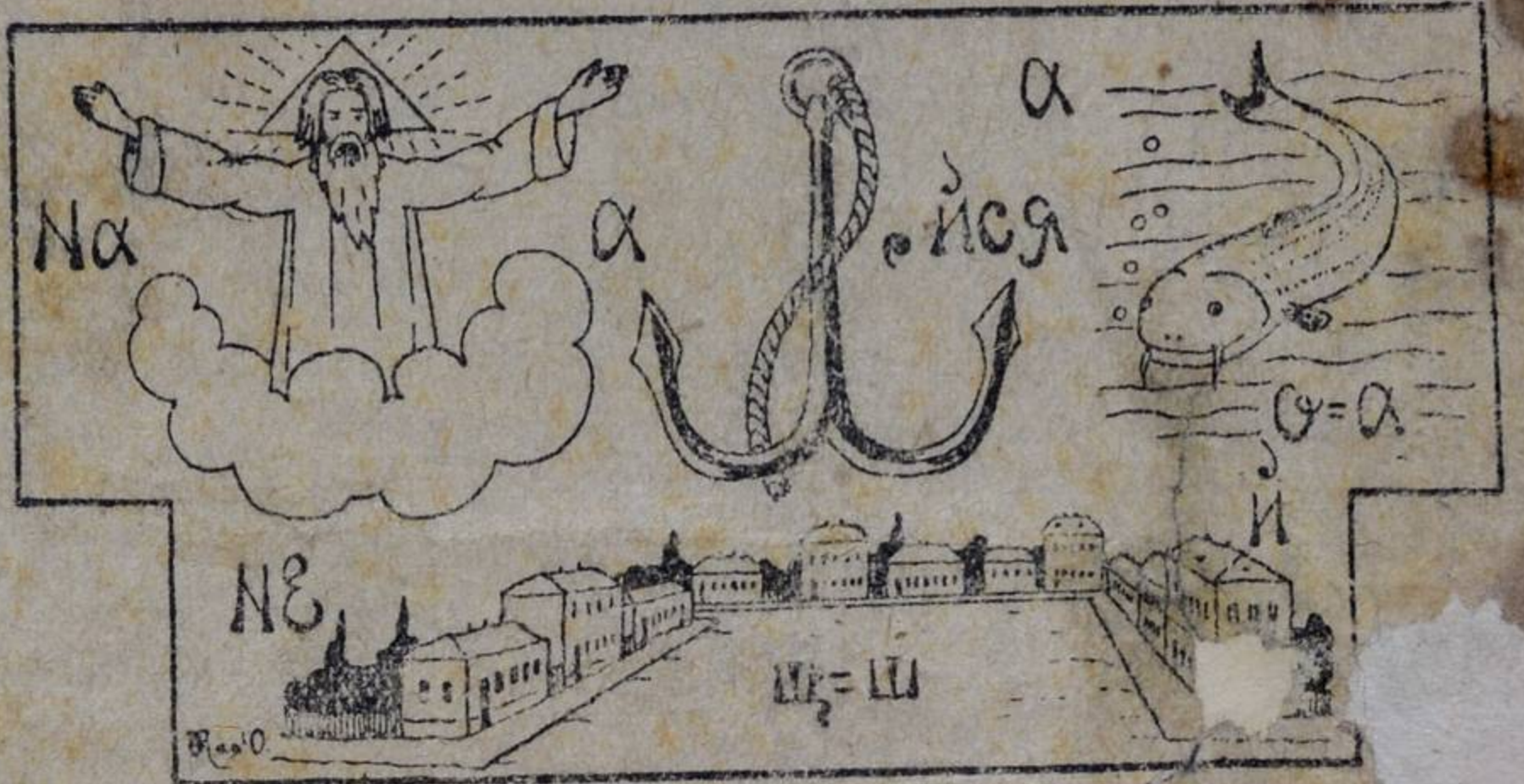
— Так, але все ж таки нам разом всього сорок два роки! — сперечався другий.

Поможіть приятелям усталити їхні літа.

ЗАГАДКА № 3

Повзун повзе,
Голки везе.

РЕБУС № 2

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

СЕРПЕНЬ

1. VIII. 1912 — Померла найбільша українська поетка Леся Українка.
5. VIII. 1913 — Померла українська письменниця Ганна Барвінок (Кулішева).
6. VIII. 1259 — Память українського князя Романа Даниловича, що помер 1259 р. й похований у Холмських печерах на Святій Данилової горі.
6. VIII. 1657 — Помер український гетьман Богдан Хмельницький.
8. VIII. 1819 — Народився письменник Пантелеймон Куліш.
10. VIII. 1607 — Померла українська письменниця Марія Марковська (Марко Вовчок).
11. VIII. 1925 — Помер український поет Володимир Самійленко.
14. VIII. 988 — Хрещення України.
15. VIII. 1856 — Народився найбільший поет Галичини — Іван Франко.
20. VIII. 1843 — Помер перший український повістяр — Гр. Квітка-Основ'яненко.
28. VIII. 1698 — Помер український гетьман Петро Дорошенко.
28. VIII. 1921 — Розстріляно в Києві українського поета Григорія Чупринку.
31. VIII. 1919 — Українська армія входить...

Виходить один раз на місяць.

ЦІНА ОДНОГО НОМЕРА 4 грб.

ВИДАВЕЦЬ: Українське Видавництво „ВОЛИНЬ“ сп. з обм. відп. в Рівному. — Гол. ред. П. ЗІНЧЕНКО.

Адреса редакції і адміністрації: РІВНЕ, вул. Німецька 89.

РКМ кн. 20 246 іст.
ш. а 115 62